

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tost/54/2018
Identifikačné číslo spisu: 9518100228
Dátum vydania rozhodnutia: 3. januára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:9518100228.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Štefana Michálíka v trestnej veci obvineného T. T. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 3. januára 2019 v Bratislave sťažnosť obvineného T. T. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 14. decembra 2018 sp. zn. 5Tp 18/2018, a takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného T. T. sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca) po vylúčení obvineného T. T. dňa 14.12.2018 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu. Súčasne ďalším výrokom podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obvineného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že v prípade obvineného sa od ostatného rozhodovania o dôvodoch väzby nič nezmenilo, dôvody väzby ako boli ustálené u obvineného naďalej trvajú. Neprijatie písomného sľubu obvineného, resp. nenariadenie dohľadu probačného a mediačného úradníka ako náhrady za väzbu obvineného odôvodnil ustanovením § 80 ods. 2 Tr. por. s tým, že v prípade obvineného nezistil žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali náhradu väzby obvineného prijatím týchto inštitútov. Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil obvinený sťažnosť. Včas podanú sťažnosť odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu došlým na súd prvého stupňa 19.12.2018 (č.l. 115 - 117). V dôvodoch svojej sťažnosti vytýkal súdu prvého stupňa, že celé konštatovanie súdu je výsledkom konšpiračných a manipulatívnych zistení faktov pospájaných do nereálnej skutočnosti. Skutočnosť, že po prípadnom prepustení na slobodu by ušiel a vyhýbal sa trestnému stíhaniu, je len určitá fikcia bez reálnych základov. Má trvalé bydlisko, stále pracovisko, nikdy sa nezdržiaval mimo bydliska a nemá žiadne väzby v cudzine a ani finančné prostriedky, ktoré by mu zabezpečovali možnosť vyhýbať sa trestnému stíhaniu formou úteku. Takisto nie je pravdou z hľadiska možného pokračovania v trestnej činnosti, že by nemal zdroj príjmu, kde za posledných 5 rokov vždy riadne pracoval, či už ako živnostník alebo zamestnanec a mal trvalý zdroj príjmov až do jeho vzatia do väzby. Nikdy si

nezabezpečoval prostriedky na živobytie páchaním akejkoľvek trestnej činnosti za odmenu a takéto konštatovanie nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Záverom svojej sťažnosti navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ho na slobodu s prípadným nahradením väzby inými prostriedkami. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného T. T. nie je dôvodná. Po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého spisového materiálu zistil, že proti obvinenému sa vedie trestné konanie na základe uznesenia vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ, Národnej protizločineckej jednotky, expozitúra Stred, Banská Bystrica zo 4.10.2018, sp. zn. PPZ-634/NKA-PZ-ST-2013, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. závažnejším (surovým) spôsobom konania s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorej sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v tomto uznesení. Trestné stíhanie proti obvinenému sa vedie väzobne, pričom do väzby bol vzatý na základe návrhu prokurátora uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 5.10.2018, sp. zn. 5Tp 18/2018, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16.10.2018 sp. zn. 2 Tost 41/2018 podľa § 72 ods. 1 Tr. por. z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. a väzba začala plynúť 03.10.2018 a bude vykonávaná v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR dňa 7.12.2018 predložil sudcovi pre prípravné konanie žiadosť obvineného o prepustenie z väzby, ktorú podal prostredníctvom obhajcu 23.11.2018. Žiadosti prokurátor nevyhovel a spolu so žiadosťou predložil doposiaľ získaný spisový materiál i svoje stanovisko k žiadosti obvineného, ktorú navrhol ako nedôvodnú zamietnuť. Sudca pre prípravné konanie po výsluchu obvineného za účasti jeho obhajcu i prokurátora dňa 14.12.2018 rozhodol o žiadosti obvineného napadnutým uznesením. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť. Najvyšší súd konštatuje, že sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe obvineného z hľadiska formálno-procesných podmienok postupoval v súlade s Trestným poriadkom. K materiálnym podmienkam väzby považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že v tomto štádiu konania nie je potrebné zaoberať sa v otázke viny obvineného skutkovými okolnosťami do tej miery, či je, alebo nie je vina obvineného v plnej miere preukázaná, pretože to bude predmetom konania súdu po podaní obžaloby. V tomto štádiu konania materiálna podmienka väzby je daná vtedy, ak doposiaľ získané dôkazy opodstatňujú dôvodnosť podozrenia, že skutky pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, sa stali, majú znaky trestného činu a je dôvodné podozrenie, že na ich spáchaní sa podieľal a z jeho konania ako i z ďalších skutočností vyplýva dôvodná obava, že obvinený sa dopustí konania predpokladaného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. V podrobnostiach preto najvyšší súd poukazuje na dôvodovú časť napadnutého uznesenia, ako aj na predchádzajúce rozhodnutie tohto súdu v tejto trestnej veci a v neposlednej miere aj na ostatné rozhodnutie najvyššieho súdu v tejto veci. Sťažnostné námietky sú vo svojej podstate iba zopakovaním skutočností, ktorými sa zaoberali ako súd prvého stupňa, tak aj najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach. Podľa najvyššieho súdu sudca pre prípravné konanie postupoval v súlade so zákonom aj pri ostatných výrokoch napadnutého uznesenia, ktorými zamietol nahradenie väzby tzv. substitučnými procesnými prostriedkami - písomným sľubom obvineného a dohľadom probačného a mediačného úradníka. Čo sa týka týchto substitučných prostriedkov najvyšší súd pripomína, že hoci má orgán rozhodujúci o väzbe obvineného povinnosť zvažovať možnosť nahradenia väzby iným z vyššie citovaných prostriedkov, je prijatie navrhovaného opatrenia nahradzujúceho väzbu iba fakultatívne. Pre aplikáciu uvedených opatrení nestačí, aby obvinený dal písomný sľub a pod., ale príslušné opatrenie musí byť vzhľadom na povahu trestnej činnosti, jej závažnosť a osobu obvineného v posudzovanej veci dostatočným k tomu, aby sa dosiahol účel väzby. Pritom uvedené opatrenie možno použiť iba ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. V

prípade obvineného najvyšší súd žiadne také výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali prijatie písomného sľubu obvineného, resp. uloženie dohľadu probačného a mediačného úradníka, nezistil. V tomto štádiu trestného konania považuje aj najvyšší súd uvedené opatrenia za nedostatočné na dosiahnutie účelu väzby. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nevidel žiadny dôvod na prípadnú zmenu napadnutého uznesenia, a preto sťažnosť obvineného T. T. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.